

Phẩm 35: DẶN DÒ, GIAO PHÓ

Lại nữa, này Bồ-tát Kiên Ý! Nếu các hàng thiện nam, thiện nữ phát tâm cầu pháp Đại thừa, hoặc Phật còn tại thế hay sau khi diệt độ, dùng các chuỗi hoa Anh lạc hoặc dùng hương hoa dâng lên cúng dường, do từ nhân duyên ấy mà đạt được tám thứ phước đức đầy đủ. Đó là thân sắc đầy đủ, của cải vật dùng đầy đủ, quyến thuộc đầy đủ, giữ giới đầy đủ, thiền định đầy đủ, đa văn đầy đủ, trí tuệ đầy đủ và sở nguyện đầy đủ. Đây là tám thứ phước đức đầy đủ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn làm sáng tỏ ý nghĩa ấy nên nói bài kệ:

*Như kẻ cầu Phật đạo
Cúng dường tháp miếu Phật
Đời đời được phước báo
Bồ-tát nên lắng nghe
Thường thân sắc đầy đủ
Kẻ thấy tâm được định
Phước đức của cải nhiều
Lại được quyến thuộc tốt.
An trụ nơi giới luật
Nên hội nhập thiền định
Được trí tuệ đa văn
Mênh mông như biển cả
Mọi sở nguyện thông đạt
Thấy đều được thành tựu
Bậc tôn quý trong đời
Phước điền tốt bậc nhất.
Do từ căn lành ấy
Được ba mươi hai tướng
Các tướng đều hiện rõ
Thân tướng luôn trang nghiêm
Nơi mỗi mỗi tướng đó
Các vẻ đẹp tô điểm.
Trong mỗi mỗi tướng ấy
Có tám mươi vẻ sáng
Nơi mỗi mỗi vẻ đó
Ánh sáng luôn trong suốt
Ở tám mươi vẻ đẹp
Cũng tỏa ra ánh sáng
Từ các nghiệp duyên lành
Cũng từ nguyện nên sinh
Theo các nguyện sai khác
Nên được tướng như thế
Đủ luân tướng rõ nét
Dùng vẻ đẹp trang nghiêm
Đủ phước đức thân lực
Người nên nhất tâm nghe*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta nơi chân tay này
Tướng tốt tên Chiêu sáng
Ánh sáng tên Cực cao
An trụ ở trong ấy
Nên phóng khắp hào quang
Giống như ngọc đáng quý
Hào quang như vàng trắng
Ở nơi núi Tu-di
Có tướng tên Kiên tập
Tám mươi ức vẻ sáng
Mỗi vẻ đều mang tên
Cũng đều có sắc tỏa
Ta từ một nét sáng
Phát ngàn thứ quang sắc
Vây quanh khắp đại thiên
Phương hạ làm Phật sự
Ta nay nếu phóng khắp
Nẻo sáng của nghiệp lành
Thế giới hoặc lớn nhỏ
Hết thấy đều mờ昧.

Hào quang ấy hiện vô lượng Phật
Đều đến khắp mười phương thế giới
Giáo hóa chúng sinh làm Phật sự
Những diệu lực thần thông như thế
Ta có pháp Tam-muội tỏa khắp
Dùng Tam-muội ấy thấy thế giới
Tam-muội ấy tên Tu-di tướng
Trong đó ánh sáng tên Thiện Pháp.
Có Tam-muội tên Thủ-lăng-nghiêm
Là tối thắng trong tất cả pháp
Dùng nhân tâm tịnh nên đạt được
Thông tỏ mười phương không ngăn ngại.
Có người thấy Phật hiện diệt độ
Hoặc được thấy Phật mới vào thai
Người được thấy sinh vô sở úy
Tâm ấy an tĩnh đi bảy bước
Hoặc có người thấy tọa đạo tràng
Cho ta nay vừa mới thành Phật
Lại có người thấy chuyển pháp luân
Hay thấy tu tập Bồ-tát đạo.
Các vị xem lực Tam-muội đó
Phật trụ trong ấy được tự tại
Có người biết ta số kiếp thọ
Hoặc biết được ta thọ nửa kiếp
Lại thấy ta thọ một tiểu kiếp

Hoặc hai ba bốn hay hơn thế
Hay thấy ta thọ một ức năm
Lại thấy nhiều hơn hay lại ít
Người ở cõi Diêm-phù-đề này
Biết ta thọ mạng tám mươi năm
Lại thấy ta thọ một ngày đêm
Hay người biết ta thọ lâu dài
Như có cõi tam thiên đại thiên
Cho ta thọ thiên một đêm ngày
Ta biết kẻ ấy tâm an lạc
Theo chỗ vui ấy mà thuyết pháp
Tùy chỗ thích ứng mà thị hiện
Mỗi mỗi tự cho là ta thuyết
Được thấy hoan hỷ sinh tin hiểu
Điều lực thân thông Phật ít có
Như ta chỉ ông việc phải làm
Hết thầy phàm phu đều lầm dối
Mọi nẻo hành hóa của Như Lai
Các vị dù thấy cũng chẳng rõ
Bồ-tát như tổ nẻo ta hành
Người ấy đủ sức chuyển pháp luân
Mọi kẻ thuyết pháp đem an lạc
Chẳng thể biết tận nẻo ta hành
Nếu chẳng thể biết nẻo Phổ trí
Người ấy chỗ thuyết thật nông cạn.
Nếu nghe pháp ấy tâm thoái chuyển
Ta do lẽ ấy nên không nói.
Nếu người biết rõ nẻo Phổ trí
Người ấy tâm không hề thoái chuyển
Rõ hết thầy pháp đều bình đẳng
Người ấy thuận theo nẻo ta hành.
Kiên Ý nên biết các kinh đó
Nơi đời về sau không người nhận
Chỉ trừ hội này tám Bồ-tát
Nay ở trước ta chấp tay đứng
Kiên Ý! Nên biết các vị ấy
Ắt rõ nẻo thâm diệu ta hành
Cũng là hội trước đứng đầu pháp
Luôn đốt sáng lò đước Phật pháp
Thường dạy chúng sinh tâm Bồ-đề
Luôn vì chư Phật nẻo khen ngợi
Như nay đang đứng ở trước ta
Trước Phật quá khứ cũng như thế
Như hằng sa số chư Thế Tôn
Người ấy đều hiện đứng ở trước

Thời năm trăm người cùng đứng dậy
Chấp tay thưa rằng xin hộ pháp
Đều là hàng hộ pháp theo Phật
Kiên Ý! Ông cũng trong số ấy
Lại có tám mươi vị Bồ-tát
Đều nhằm đốc hộ trì Phật pháp
“Bạch Thế Tôn! Con ở đời sau
Thọ trì pháp Phật hành đúng nẻo
Trong đời đục loạn đầy xấu ác
Thuyết giảng rộng khắp pháp chủng ấy.”
Thế Tôn bèn lần lượt thọ ký
Liên vút lên không bảy Đa-la
Tám mươi ức người hết sức vui
Mỗi mỗi tự nghe được thọ ký.
Bấy giờ Phật bảo A-nan rằng:
“Ông trong đời xấu ác sau này
Thọ trì các kinh như thế chẳng?”
Thưa rằng: “Thế Tôn! Con chẳng kham!”
Phật biết nên hỏi Đại Ca-diếp:
“Ông nên, sau khi ta diệt độ
Thọ trì các kinh như thế chẳng?”
Thưa rằng: “Thế Tôn! Con chẳng kham!
Con năng nắm giữ cõi tam thiên
Cùng biển lớn nước và rừng núi
Mọi vật nặng nhẹ thầy giữ được
Chẳng thể đời ác hộ trì pháp
Đời nay Tỳ-kheo nhiều xấu kém
Chẳng theo giáo pháp của Thế Tôn
Hướng chi Thế Tôn đã diệt độ!
Ai tin thọ nổi kinh diệu ấy?
Tất sẽ cho lời con nói thế
Tuổi cao già cả trí tuệ kém
Làm sao dẫn dạy nổi chúng tôi
Là hạng lợi căn thông tỏ nghĩa
Thế Tôn! Người xấu ác như vậy
Vui đời, ham đọc sách ngoại đạo
Lìa bỏ nẻo diệu lạc Thiên định
Thầy đều vui đắm nẻo thế sự.
Nhiều dục, khó đầy, không biết chán
Tham đắm vị ngon, cầu lợi dưỡng
Con chẳng thể cứu kẻ ác đó
Trông thấy con càng thêm ưu não
Con lúc ở nơi riêng vắng lặng
Thích Phạm Chư Thiên đến nói rằng:
“Thế Tôn! Con thuyết pháp như thế

*Khiến nhiều chúng sinh trụ đạo Thánh
Có bao Tỳ-kheo đạt vô lậu
Cùng được thần thông đến bờ giác.”
Con được nghe vậy tâm vui vẻ
Nên đáp lời rằng nào đủ lạ!
Nơi đời ác sau, Thích Phạm thiên
Lại đến chỗ con than khóc rằng:
“Đại đức nên biết Phật pháp hoại!”
Con được nghe vậy càng ưu não!
Chẳng thể nói rộng duyên tội ấy
Cũng lại chẳng thể giữ kinh đó.
Cũng chẳng thể làm cho sáng tỏ
Tỳ-kheo đời ác khó trao lời
Thời chư Thiên, Thần đều than khóc!”
Bấy giờ Phật nói với Ca-diếp:
“Ta cũng biết trước ông chẳng thể
Thọ trì, ủng hộ pháp chúng ta
Chư Thanh văn đệ tử của ta
Không thể thọ trì kinh như vậy
Chỉ chư Bồ-tát nương lực Phật
Mới thọ trì được pháp diệu này.
Nơi đời ác sau hoặc sinh nghi
Ta nay sẽ dứt người lầm đó
Kinh này do đâu trước lại không
Chỉ do Tỳ-kheo ấy tạo tác
Hoặc thấy kinh này nhiều vô lượng
Vì đọc tụng nên tâm kinh sợ:
Kinh ấy rộng lớn nhiều tán loạn
Ai người đọc tụng được rốt ráo!
Nếu người nay thấy ông hỏi ta
Cùng nghe ta nay vì ông nói
Người ấy nơi đời thậm ác sau
Được nghe kinh này liền hoan hỷ.”
Lúc Phật thuyết về việc hộ pháp
Vô lượng chúng phát tâm Bồ-đề
Những chúng sinh ấy đều nghĩ rằng:
“Ta ở đời sau nghe pháp này
Cũng dốc cúng dường chư Thế Tôn
Nhất tâm cầu tìm trí tuệ Phật
Cúng dường xá-lợi cùng tháp miếu
Tôn tạo tu sửa các hình tượng.”*

Bấy giờ, Tôn giả A-nan liền đứng dậy, vắt một vạt y để trần vai bên phải, đầu gối bên phải chạm sát đất, chấp tay cung kính thưa với Đức Phật:

–Kính bạch Thế Tôn! Kinh này sẽ được gọi tên là gì và làm thế nào để thọ trì?

Đức Phật bảo Tôn giả A-nan:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Kinh này tên là Thâu Nhiếp Các Căn Lành, cũng gọi là Chốn Nương Tựa Của Phước Đức, Khích Lệ Tâm Các Vị Bồ-tát, Chỗ Hỏi Của Bồ-tát, cũng có tên là Dứt Trừ Tất Cả Mọi Mối Nghi Của Chúng Sinh, nên theo đúng những ý nghĩa ấy mà thọ trì.

Đức Phật nói kinh này xong, Tuệ mạng A-nan, Bồ-tát Kiên Ý, chư Thiên, Long, Thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Nhân phi nhân cùng với hết thầy đại chúng đều hết sức hoan hỷ tin thọ lời Phật dạy.

